

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS, UNIÓ EUROPEA, I COOPERACIÓ

14482 *Reial decret 561/2019, de 9 d'octubre, pel qual es completa la transposició de la Directiva (UE) 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, sobre les mesures de coordinació i cooperació per facilitar la protecció consular de ciutadans de la Unió no representats en països tercers i per la qual es deroga la Decisió 95/553/CE.*

La protecció i l'assistència consulars dels espanyols a l'estranger és tradicionalment una de les funcions essencials del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, i es recullen com un dels objectius de la política exterior d'Espanya a l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i del servei exterior de l'Estat.

Dins d'aquest Ministeri, se li encomana aquesta funció a la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars, a través de la xarxa d'oficines consulars, constituïda pels consolats generals i les seccions consulars de les missions diplomàtiques d'Espanya a l'estranger, com estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 21 del Reial decret 1271/2018, d'11 d'octubre, pel qual es desplega l'estructura orgànica bàsica del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, i pel qual es modifica el Reial decret 595/2018, de 22 de juny, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica dels departaments ministerials.

L'article 20, apartat 2, lletra c), del Tractat de funcionament de la Unió Europea (TFUE) concedeix el dret dels ciutadans de la Unió a acollir-se, en el territori d'un tercer país en què no estigui representat l'Estat membre del qual sigui nacional, a la protecció de les autoritats diplomàtiques i consulars de qualsevol Estat membre, en les mateixes condicions que els nacionals d'aquest Estat. Així mateix, l'article 23 del TFUE disposa per això l'adopció de directives en què s'estableixin les mesures de coordinació i de cooperació necessàries per facilitar la protecció consular dels ciutadans de la Unió no representats en tercers països. En compliment d'aquest manament es va aprovar la Directiva (UE) 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, sobre les mesures de coordinació i cooperació per facilitar la protecció consular de ciutadans de la Unió no representats en tercers països i per la qual es deroga la Decisió 95/553/CE.

Aquest dret es consagra com un dret fonamental europeu, reconegut als ciutadans de la Unió no representats en tercers països, pel qual es poden acollir a la protecció consular en les mateixes condicions que els nacionals, com recull l'article 46 de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea. És, per això, una expressió de la solidaritat europea. Aporta una dimensió exterior al concepte de ciutadania de la Unió i reforça la identitat de la Unió en tercers països.

Les mesures de cooperació i coordinació que recull l'esmentada Directiva 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, que és l'objecte de la transposició, es dirigeixen a facilitar una protecció consular més gran dels ciutadans de la Unió no representats. D'aquesta manera, aquestes mesures de cooperació i coordinació tenen com a objectiu augmentar la seguretat jurídica, així com enfortir eficaçment la cooperació i la solidaritat entre les autoritats consulars. El desenvolupament d'aquesta important funció troba empara en la Convenció de Viena sobre relacions consulars, de 24 d'abril de 1963, que els estats membres apliquen en compliment de la legislació de la Unió. En virtut de l'article 8 d'aquesta Convenció, els estats membres poden proporcionar protecció consular en nom d'un altre Estat membre amb la notificació adequada prèvia i sempre que el tercer país afectat no s'hi oposi.

Aquest Reial decret estableix tant les definicions i els principis generals de la protecció dels ciutadans europeus no representats com les mesures dirigides a una adequada

organització i coordinació entre els estats membres de la Unió així com els mecanismes d'identificació i intercanvi d'informació i altres d'índole financera dirigits al reembossament de les despeses generades per l'assistència consular prestada.

Per a la transposició d'aquesta Directiva 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, al dret nacional intern s'ha optat per una doble via. D'una banda, la transposició dels aspectes subjectius i materials del dret a la protecció consular dels ciutadans europeus no representats en igualtat amb els nacionals representats, així com els aspectes relatius a l'exigència de reembossament de les despeses en què s'ha incorregut en la protecció consular d'un ciutadà europeu no representat en igualtat amb els nacionals, transposició que es va dur a terme a través de la disposició final tercera de la Llei 3/2018, d'11 de juny, per la qual es modifica la Llei 23/2014, de 20 de novembre, de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea, per regular l'ordre europea d'investigació, que va afegir les noves disposicions addicionals dissetena, divuitena i dinovena a la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i del servei exterior de l'Estat. D'altra banda, per a la transposició de les qüestions de caràcter procedimental, organitzatiu i tècnic per facilitar l'exercici del dret s'utilitza aquest Reial decret.

Aquest Reial decret té com a objecte, per tant, la transposició del contingut de la Directiva 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, que no hagi estat objecte de transposició a la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i del servei exterior de l'Estat. Es tracta d'establir els mecanismes i els procediments de cooperació i coordinació amb els altres estats membres i la Unió per fer efectiu l'exercici del dret a la protecció consular dels ciutadans europeus no representats. Aquests mecanismes i procediments de cooperació i coordinació són aspectes fonamentalment tècnics de la Directiva, la transposició al dret nacional intern espanyol dels quals exigeix, a més, l'elaboració d'instruccions específiques a les missions diplomàtiques i les oficines consulars. És necessari, per tant, que hi hagi una correlació correcta entre la Directiva, el Reial decret que la transposi i les instruccions que s'enviïn i que n'han de permetre, al capdavant, l'aplicació pràctica.

Finalment, la norma que ara s'aprova ha respectat en la seva elaboració els principis de bona regulació que recull l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i s'adequa en particular als principis de necessitat, eficàcia i eficiència, per tal com constitueix el mitjà més adequat per a la consecució d'un fi d'interès general com és la transposició al dret intern dels aspectes procedimentals, organitzatius i tècnics de la Directiva (UE) 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, que garanteixin l'assistència consular adequada als ciutadans europeus no representats en tercers països. Amb la mateixa lògica, aquest Reial decret s'adequa als principis de proporcionalitat, seguretat jurídica i transparència, i conté la regulació imprescindible per atendre la necessitat que s'ha de cobrir.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, amb l'informe favorable de la ministra d'Hisenda i amb l'aprovació prèvia del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per suplència del ministre de Política Territorial i Funció Pública en virtut del Reial decret 351/2019, de 20 de maig, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 4 d'octubre de 2019,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Constitueix l'objecte d'aquest Reial decret l'establiment dels mecanismes i procediments de cooperació i coordinació amb els altres estats membres i la Unió Europea (d'ara endavant, Unió) per fer efectiu l'exercici del dret a la protecció consular dels ciutadans europeus quan aquests es trobin en tercers països on l'Estat de nacionalitat no estigui representat.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret s'entén per:

a) «Ciudadà no representat»: qualsevol ciudadà que tingui la nacionalitat d'un Estat membre de la Unió Europea que no estigui representat en un tercer país. Els ciutadans que tinguin la nacionalitat de més d'un Estat membre de la Unió Europea s'han de considerar no representats si cap dels estats dels quals són nacionals està representat en el tercer país en qüestió.

b) «Manca de representació en un tercer país»: tal com estableix la disposició addicional dissetena.4 de la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i del servei exterior de l'Estat, s'entén que un Estat membre de la Unió Europea no està representat en un tercer país si no té missió diplomàtica o oficina consular establerts amb caràcter permanent en aquest país, o si no té missió diplomàtica o oficina consular o consolat honorari en aquest país que estigui en disposició de proporcionar protecció consular de manera efectiva en un cas determinat.

Article 3. *Principis generals de la protecció consular.*

1. Els ciutadans espanyols no representats tenen dret a sol·licitar protecció consular de l'oficina consular o la missió diplomàtica de qualsevol Estat membre de la Unió representat al país tercer, en les mateixes condicions que els nacionals d'aquest Estat membre.

2. Els ciutadans d'altres estats membres de la Unió als països tercers en què no estiguin representats tenen dret a sol·licitar en les mateixes condicions que els espanyols protecció consular de l'oficina consular o a la missió diplomàtica espanyola acreditada.

3. S'ha de proporcionar protecció consular als familiars que acompanyin ciutadans no representats en un tercer país i que no siguin al seu torn ciutadans de la Unió en la mateixa mesura i sota les mateixes condicions que se'ls proporcionaria als familiars dels ciutadans de l'Estat membre que presti assistència, que no siguin al seu torn ciutadans de la Unió, de conformitat amb el dret intern.

4. Els drets que reconeixen els primers dos apartats anteriors s'exerceixen sense perjudici del que estableixin els acords a què fa referència l'article 5.

Article 4. *Protecció consular per part de l'Estat de la nacionalitat.*

El Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació pot reclamar l'exercici directe de la protecció consular dels espanyols que hagin sol·licitat protecció en un país no representat. Aquesta reclamació s'ha de fer a l'Estat membre que hagi rebut la sol·licitud per part del nacional espanyol o que s'estigui ocupant de la protecció consular del ciudadà espanyol.

De la mateixa manera, Espanya ha de renunciar a prestar la protecció sol·licitada tan aviat com l'Estat membre del qual sigui nacional el ciudadà no representat confirmi que està proporcionant protecció consular a aquest ciudadà no representat.

En tots dos casos, la reclamació de protecció consular dels nacionals propis s'ha de fer per escrit.

Article 5. *Representació per part d'un altre Estat membre.*

1. Sense perjudici del dret dels ciutadans de la Unió a sol·licitar protecció a la missió diplomàtica o l'oficina consular de qualsevol Estat membre, un Estat membre de la Unió Europea pot representar Espanya de manera permanent o Espanya un altre Estat membre en un tercer Estat, segons els requisits i les modalitats que s'estableixin entre tots dos estats membres.

2. Les missions diplomàtiques o les oficines consulars d'Espanya, quan ho considerin necessari, poden adoptar localment acords pràctics sobre el repartiment de responsabilitats per a la prestació de protecció consular als ciutadans no representats. Per a això, han

d'obtenir la conformitat del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, al qual correspon l'obligació d'informar la Comissió i el Servei Europeu d'Acció Exterior (SEAE) d'aquest tipus d'acords, que han de fer públics la Unió i els estats membres per garantir la transparència per als ciutadans no representats.

3. En els casos en què hi hagi un acord com preveu l'apartat anterior, la missió diplomàtica o l'oficina consular d'Espanya a la qual el ciutadà no representat sol·liciti protecció consular, i que no sigui considerada competent en virtut de l'acord concret en vigor, s'ha d'assegurar que la sol·licitud del ciutadà es redirigeix a la missió diplomàtica o consolat pertinent, llevat que la protecció consular es vegi compromesa, en particular, si la urgència del cas requereix una intervenció immediata per part de la missió diplomàtica o l'oficina consular que rebí la sol·licitud. Per assegurar que la sol·licitud del ciutadà es redirigeixi a la missió diplomàtica o consolat pertinent s'ha de contactar de manera directa amb la missió diplomàtica o consolat que li correspongui una vegada dutes a terme les tasques d'esbrinament necessàries i s'ha de comunicar la sol·licitud de protecció consular del ciutadà no representat.

Article 6. *Identificació.*

1. El sol·licitant de protecció consular ha d'acreditar que és ciutadà de la Unió mitjançant la presentació del passaport o document d'identitat o a través de qualsevol altre mitjà que demostrí la seva nacionalitat. També es pot acreditar mitjançant la comprovació davant de les autoritats diplomàtiques o consulars de l'Estat membre del qual declari ser nacional el sol·licitant.

2. Respecte als familiars acompanyants als quals fa referència l'article 3.3, poden provar l'existència i el tipus de relació familiar amb el sol·licitant per qualsevol mitjà, fins i tot mitjançant la comprovació davant de les autoritats diplomàtiques o consulars de l'Estat membre del qual sigui nacional el ciutadà a què fa referència l'apartat 1.

Article 7. *Tipus d'assistència.*

La protecció consular a què es refereix l'article 1 pot comprendre, entre altres supòsits, l'assistència en les circumstàncies següents:

- a) detenció o presó;
- b) ser víctima d'un delictes;
- c) accident greu o malaltia greu;
- d) defunció;
- e) ajuda i repatriació en cas d'emergència;
- f) necessitat de documents provisionals de viatge, com disposa la Directiva (UE) 2019/997 del Consell, de 18 de juny de 2019, per la qual s'estableix un document provisional de viatge de la UE i que deroga la Decisió 96/409/PESC.

Article 8. *Procediment per a l'intercanvi d'informació entre els estats membres.*

1. Quan una missió diplomàtica o una oficina consular d'Espanya rebí una sol·licitud de protecció consular d'una persona que es declari com a ciutadà de la Unió no representat o sigui informada d'una situació d'emergència individual d'un ciutadà de la Unió no representat, com les que recull l'article 7, ha de consultar sense demora la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, que l'ha de transmetre al ministeri d'afers exteriors de l'Estat membre del qual la persona es declara nacional o, si s'escau, a la missió diplomàtica o oficina consular competent d'aquest Estat membre. La missió diplomàtica o oficina consular d'Espanya ha de proporcionar tota la informació de què disposi, en especial la identitat de la persona afectada, els possibles familiars i les possibles despeses de protecció consular. S'ha d'obtenir tota la informació relativa al seu nacional no representat que sigui pertinent al cas.

Excepte en casos d'urgència extrema, aquestes consultes han de tenir lloc abans que es presti l'assistència consular.

Així mateix, s'ha de coordinar l'intercanvi d'informació entre el ciutadà afectat i les autoritats de l'Estat membre de la seva nacionalitat, amb la finalitat d'entaular els contactes necessaris amb els familiars, les persones pròximes o altres persones o autoritats. Aquesta tasca de coordinació i comunicació l'ha de dur a terme la missió diplomàtica o l'oficina consular que hagi rebut la sol·licitud de protecció consular en col·laboració amb la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació.

2. Quan es tracti de sol·licituds de protecció consular de ciutadans espanyols no representats dirigides a altres estats membres, l'òrgan espanyol competent per a les consultes i per intercanviar la informació corresponent és la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, directament o a través de la missió diplomàtica o el consolat d'Espanya competent. Les consultes han d'incloure tota la informació disponible, en especial la relativa a la identitat de la persona afectada, els possibles familiars i les possibles despeses de l'assistència consular sol·licitada. Les autoritats espanyoles competents han de proporcionar, al seu torn, tota la informació pertinent al cas a l'Estat que presti la protecció consular.

Article 9. *Situacions d'emergència.*

Les missions diplomàtiques d'Espanya han de tenir en compte els ciutadans de la Unió Europea no representats en el seu planejament per a les situacions d'emergència, tenint en compte, si s'escau, els acords que esmenta l'article 5, de la mateixa manera que les missions diplomàtiques dels altres estats membres han de tenir en compte els ciutadans espanyols no representats en un tercer país en el seu planejament per a les situacions d'emergència. Per a això, s'han de coordinar amb les altres missions diplomàtiques dels estats membres representats i amb la delegació de la Unió Europea.

Article 10. *Procediments financers.*

1. Els espanyols que rebin protecció consular d'un altre Estat membre o, si s'escau, per als seus familiars no ciutadans de la Unió que l'acompanyin, perquè Espanya no té representació en els termes de l'article 2, s'han de comprometre a reembossar en el termini màxim d'un any al Tresor Públic d'Espanya les despeses d'aquesta protecció consular, en les mateixes condicions que els nacionals de l'Estat membre que hagi prestat la protecció. En conseqüència, només se'ls pot exigir que reembossin les despeses que haurien suportat els nacionals de l'Estat membre que presti assistència en les mateixes condicions. Per a això, han de signar el formulari normalitzat de l'annex I d'aquest Reial decret, que els ha de facilitar la missió diplomàtica o l'oficina consular de l'Estat membre que hagi prestat la protecció.

2. Quan Espanya presti assistència consular a un ciutadà de la Unió no representat i, si s'escau, als seus familiars no ciutadans de la Unió que l'acompanyin, el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, a través de la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars, ha de sol·licitar a l'Estat membre del qual sigui nacional el ciutadà no representat el reembossament de les despeses d'aquesta assistència, en les mateixes condicions que a un ciutadà espanyol, que recull l'article 40.3 de la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i del servei exterior de l'Estat. Per a això, s'ha d'utilitzar el formulari normalitzat de l'annex II d'aquest Reial decret. Respecte d'això, les missions diplomàtiques i les oficines consulars d'Espanya han de facilitar el formulari normalitzat de l'annex I als ciutadans de la Unió no representats que rebin protecció consular d'Espanya, en les mateixes condicions que els ciutadans espanyols, perquè el signin. Amb caràcter previ, s'ha d'informar l'Estat nacional del ciutadà no representat de l'assistència esmentada i s'ha de comprometre al reembossament de les despeses generades per comunicació diplomàtica. El termini per al reembossament no pot superar els dotze mesos comptats des de la data de signatura del formulari.

Quan les autoritats de l'Estat membre del qual és nacional el ciutadà no representat remetin el seu compromís de reembossament, el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, a través de la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars, ha d'atendre la sol·licitud d'assistència. El termini per al reembossament no pot superar tampoc els dotze mesos comptats des de la data de signatura del formulari.

3. Quan la protecció consular prestada a un ciutadà no representat en cas de detenció o presó impliqui despeses indispensables i justificades inusualment elevades, relacionades amb viatges, allotjament i traducció per a les autoritats diplomàtiques o consulars, el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, a través de la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars, pot sol·licitar el reembossament d'aquestes despeses. El termini per al reembossament no pot superar els dotze mesos comptats des de la data de signatura del formulari.

De la mateixa manera, la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars ha d'atendre les sol·licituds de reembossament de les despeses indispensables i justificades inusualment elevades, relacionades amb viatges, allotjament i traducció per a les autoritats diplomàtiques o consulars, per a la protecció consular prestada a un espanyol en cas de detenció o presó.

Article 11. *Procediment financer simplificat en situacions de crisi.*

1. En situacions de crisi, el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, a través de la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars, ha de presentar les seves sol·licituds de reembossament de les despeses ocasionades per l'assistència prestada a un ciutadà de la Unió no representat al ministeri d'afers exteriors de l'Estat membre de la seva nacionalitat. S'ha d'exigir aquest reembossament fins i tot en cas que el ciutadà no representat no hagi signat el compromís de devolució.

De la mateixa manera, la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars ha d'atendre les sol·licituds de reembossament de les despeses ocasionades per tota l'ajuda prestada a espanyols en una situació de crisi. Es pot exigir aquest reembossament fins i tot en cas que el ciutadà espanyol no representat no hagi signat el compromís de devolució.

2. Es pot sol·licitar el reembossament de les despeses de manera proporcional, dividint l'import total de les despeses pel nombre de ciutadans assistits.

3. Si l'Estat membre que presta l'assistència ha rebut ajuda financera en forma d'assistència per part del Mecanisme de protecció civil de la Unió, les contribucions de l'Estat membre del qual sigui nacional el ciutadà no representat s'han de fixar després de restar la contribució de la Unió.

Article 12. *Protecció de dades.*

En el marc d'aquest Reial decret, la protecció i el tractament de les dades personals s'han de regir per Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades). També és aplicable la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

Disposició addicional única. *Informe a la Comissió Europea.*

Espanya ha de proporcionar a la Comissió Europea tota la informació relativa a l'execució i l'aplicació d'aquest Reial decret per tal que aquella pugui presentar al Parlament Europeu i al Consell de la Unió Europea un informe d'execució i aplicació de la Directiva (UE) 2015/637, objecte d'aquesta transposició, com a màxim l'1 de maig de 2021.

Per a això la Direcció General d'Espanyols a l'Exterior i d'Afers Consulars del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació és l'encarregada d'obtenir aquesta informació, elaborar un informe i comunicar-ne els resultats.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin, contradiguin o resultin incompatibles amb el que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.3a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre relacions internacionals.

Disposició final segona. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Aquest Reial decret completa la incorporació al dret intern de la Directiva (UE) 2015/637 del Consell, de 20 d'abril de 2015, sobre les mesures de coordinació i cooperació per facilitar la protecció consular de ciutadans de la Unió no representats en tercers països i per la qual es deroga la Decisió 95/553/CE.

Disposició final tercera. *Desplegament, execució i aplicació.*

S'autoritza el ministre d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació a dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 9 d'octubre de 2019.

FELIPE R.

El ministre d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació,
JOSEP BORRELL FONTELLES

ANNEX I

A. Format comú: compromís de devolució de les despeses de protecció consular en cas d'assistència econòmica

COMPROMÍS DE DEVOLUCIÓ DE LES DESPESES DE PROTECCIÓ CONSULAR (ASSISTÈNCIA ECONÒMICA) — [article 14, apartat 1, de la Directiva (UE) 2015/637]

El sotasignat, (nom i cognoms en majúscules)
....., titular del passaport núm.....
expedit a....., reconeix haver rebut de l'ambaixada/consolat de
..... a..... la suma de.....
..... en concepte d'avançament per a
.....
(incloses les taxes aplicables) i es compromet a tornar quan se li requereixi al ministeri d'afers exteriors/govern de [Estat membre del qual és nacional]
..... de conformitat amb la legislació nacional d'aquest Estat membre l'equivalent de la suma esmentada o l'equivalent de totes les despeses satisfetes en nom seu o que se li hagin avançat, incloses les despeses generades pels seus familiars, en (divisa).....
al tipus de canvi efectiu en la data en què se li va lliurar l'avançament o en què es van pagar les despeses.

Adreça (*) (amb majúscules) (país)
.....
DATA..... SIGNATURA.....

(*) Si no teniu una adreça fixa, indiqueu-ne una de contacte.

B. Format comú: compromís de devolució de les despeses de protecció consular en cas de repatriació COMPROMÍS DE DEVOLUCIÓ DE LES DESPESES DE PROTECCIÓ CONSULAR (REPATRIACIÓ) — [article 14, apartat 1, de la Directiva (UE) 2015/637]

El sotasignat, (nom i cognoms en majúscules)
.....
nascut/uda a (ciutat)..... a (país).....
el (data).....
....., titular del passaport núm..... expedit a.....
el..... i del document d'identitat núm.....
..... i del número de la Seguretat Social i autoritat competent (si escau/quant correspongui)....., es compromet a tornar quan se li requereixi al govern de.....
..... d'acord amb la legislació nacional d'aquest Estat membre l'equivalent a la suma de les despeses satisfetes en nom seu o que li hagi avançat el funcionari consular del govern de..... a.....
..... per cobrir la repatriació, o en relació amb aquesta, a.....
..... seva i dels membres de la seva família acompanyants, i a abonar totes les taxes consulars corresponents a aquesta repatriació.

A saber:

- i) (*) Bitllets
- Manteniment
- Diversos
- MENYS la contribució feta per ell mateix

TAXES CONSULARS:

Repatriació
Assistència
Passaport/taxes per urgència
(... hores a ... per hora ...)

- ii) (*) Totes les sumes desembossades en nom seu per a despeses de la seva repatriació, o en relació amb aquesta, i la dels membres de la seva família acompanyants i que no es poden calcular exactament en el moment de signar aquest compromís.

Adreça (**) (en majúscules) (país)

.....

.....

DATA..... SIGNATURA.....

(*) Ratlleu el que correspongui: el funcionari consular i el sol·licitant han de consignar les seves inicials al marge de cada document.

(**) Si no teniu una adreça fixa, indiqueu-ne una de contacte.

ANNEX II

Formulari de sol·licitud de reembossament

SOL·LICITUD DE REEMBOSSAMENT [article 14, apartats 2 i 3, de la Directiva (UE) 2015/637]

1. Ambaixada o consolat de l'Estat membre que presenta la sol·licitud
2. Estat membre del qual és nacional el ciutadà assistit (ambaixada o consolat competent o ministeri d'afers exteriors)
3. Circumstàncies del fet (data, lloc)
4. Dades dels ciutadans assistits (s'han d'adjuntar per separat)

Nom i cognoms	Lloc i data de naixement	Nom i número del document de viatge	Assistència prestada	Despeses
---------------	--------------------------	-------------------------------------	----------------------	----------

5. Total de despeses
6. Compte bancari per al reembossament
7. Document adjunt: compromís de devolució (si escau)